

El llenguatge

Els dies de la setmana

L'ús de l'article definit davant els noms dels dies de la setmana coneix algunes vacil·lacions. ¿Cal usar l'article quan amb un d'aquests noms designem un dia concret? ¿I cal usar-lo en singular o bé en plural —així com, és clar, els dos noms, dissabte i diumenge, que tenen en plural una forma diferent— quan volem expressar que una acció té lloc cada setmana en un mateix dels seus dies?

El que sembla més evident i fora de dubte és que en el primer cas cal prescindir de l'article. Es a dir, en frases com ara les següents: Hi vaig anar diumenge. Ens vam veure dimecres. Dijous, és festa. Dissabte vindrem a sopar. El Diccionari Fabra trobem exemples d'aquest ús a tots set dies de la setmana i, si bé no manquen exemples d'alguns autors que en aquests casos fan precedir el nom del dia de l'article definit, creiem que la norma implícitament formulada pel Diccionari normatiu correspon, efectivament, a l'expressió més genuïna i exempta d'influències estranyes. D'altra banda cal notar que en aquests casos el dia de la setmana no necessita cap determinació: amb el verb en pretèrit s'entén sempre el diumenge, dimarts, etc., anterior immediat i amb el verb en futur o en present el propi. També solen usar-se sense article els dies de la setmana determinats per una festivitat especial: dilluns de Pasqua, dimarts de Carnaval, dimecres de Cendra, dijous gras, etc.

Més dubtós és el segon cas, és a dir, quan cal referir-se a la totalitat o generalitat d'uns mateixos dies de la setmana. Els exemples que trobem al Diccionari Fabra són resolts amb l'article en plural, precedit, encara, en la majoria d'ells, per l'adjectiu tots: Fer festa els dissabtes a la tarda. Fer festa tots els dijous, tots els diumenges. Creiem, amb tot, que és ben admissible i fins i tot potser més normal l'ús, en aquest cas, de l'article en singular, del qual no ens faltarien exemples. Si més no, si haviem de precisar el sentit de frases com El diumenge se'n van a la muntanya i El dissabte fan festa no vacil·laríem a interpretar-les com «cada diumenge» i «cada dissabte» i no «diumenge vinent» i «dissabte vinent».

Albert Jané